

Sygn. akt V KZ 11/22

POSTANOWIENIE

Dnia 21 kwietnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński

w sprawie **M. S.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej, na posiedzeniu w dniu 21 kwietnia 2022 r.,

zażalenia skazanego

na zarządzenie upoważnionego sędziego Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 21 stycznia 2022 r.,

o uznaniu wniosków skazanego z dnia 9 września 2021 r. i 4 października 2021 r.

w przedmiocie przywrócenia terminu do złożenia wniosku o doręczenie wyroku

wraz z uzasadnieniem oraz złożenia kasacji od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z

dnia 31 maja 2021 r., sygn. akt II AKa (...) za bezskuteczne,

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

postanowił:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Upoważniony sędzia Sądu Apelacyjnego w (...) zarządzeniem z dnia 21 stycznia 2022 r. uznał wnioski skazanego z dnia 9 września 2021 r. i 4 października 2021 r. w przedmiocie przywrócenia terminu do złożenia wniosku o doręczenie wyroku wraz z uzasadnieniem oraz złożenia kasacji od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 31 maja 2021 r., sygn. akt II AKa (...) za bezskuteczne.

Na to zarządzenie skazany złożył zażalenie wnosząc o jego uwzględnienie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zaskarżone zarządzenie zostało wydane po uprzednim wydaniu przez Sąd Najwyższy postanowienia z dnia 6 grudnia 2021 r., sygn. akt III KZ 48/21, którym uchylono postanowienie Sadu Apelacyjnego w (...) z dnia 13 października 2021 r., sygn. akt II Aka (...), w przedmiocie nieuwzględnienia wniosku o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o doręczenie wyroku z uzasadnieniem oraz złożenia kasacji od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 31 maja 2021 r., sygn. akt II Aka (...). W uzasadnieniu tego postanowienia podkreślono konieczność ponownego zbadania warunków formalnych warunkujących dopuszczalność rozpoznania wniosków złożonych przez skazanego. Lektura uzasadnienia zaskarżonego zarządzenia pozwala na uznanie, że zapadło ono z uwzględnieniem wytycznych tam zawartych. Dokonując ustaleń w kwestii zaistnienia warunków formalnych do skutecznego złożenia omawianych wniosków przez skazanego o przywrócenie terminów (...) trafnie ustalono, że wnioski te złożone zostały już po upływie terminu, o którym mowa w art. 126 § 1 k.p.k.

Skazany w zażaleniu nie zakwestionował skutecznie przyjętego terminu, od którego należało liczyć termin 7 dni do złożenia omawianych wniosków. Skutecznie bowiem wykazano, że skazanemu odpis zarządzenia z dnia 28 czerwca 2021 roku doręczono w dniu 6 lipca 2021 roku, i to od tej daty - jako daty ustania przeszkody - należało liczyć termin 7 dni do złożenia wniosku o przewrócenie terminu. Jednocześnie za najkorzystniejszą dla M. S. datę ustania przeszkody do złożenia wniosku o przywrócenie terminu - od którego powinien rozpocząć się bieg ww. terminu do złożenia takiego wniosku - wskazano datę doręczenia mu postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 5 sierpnia 2021 roku, czyli 10 sierpnia 2021 roku. W sytuacji, gdy pisma skazanego datowane są na dzień 9 września 2021 roku oraz 4 października 2021 roku, to oczywistym jest, że zostały złożone już po tym terminie.

Wobec powyższego - dzielając w pełni wywody zawarte w uzasadnieniu zaskarżonego zarządzenia co do bezskutecznego złożenia omawianych wniosków przez skazanego - zaskarżone zarządzenie należało utrzymać w mocy.